

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. prosince 2020 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladany Woratschové a soudců Mgr. Blanky Bedřichové a Mgr. Tomáše Kubovce v trestní věci odsouzeného **JUDr. Ing. Jozefa M.**, narozeného xxx v xxx, Slovenská republika, trvale bytem Xxx, fakticky bytem Xxx, t. č. v uznávací vazbě ve Vazební věznici Praha – Pankrác, v řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí

takto:

I. Podle § 306 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

se uznává na území České republiky

rozsudek Specializovaného trestního soudu v Pezinku, Slovenská republika, ze dne 21. 10. 2015, č. j. PK-1Tš/8/2005-7017, ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 29. 7. 2020, sp. zn. 3 To/5/2018, v právní moci dne 29. 7. 2020, jímž byl odsouzený

JUDr. Ing. Jozef M.

narozený xxx v xxx, Slovenská republika, státní příslušník České i Slovenské republiky, trvale bytem Xxx, fakticky bytem Xxx,

uznán vinným

jednáním spočívajícím v tom, že v době od září 2001 do 5. února 2002 JUDr. Ing. Jozef M., Dávid B. a Ing. Patrik P. po vzájemné dohodě zejména v Bratislavě, Košicích, jakož i po jednáních vedených JUDr. Ing. Jozefem M. v Rakousku s Vladimírem F. a dalšími osobami, v úmyslu proniknout do orgánů společnosti B.M.G. Invest, s.r.o. Košice, Horizont Slovakia, a.s. Košice, s cílem získat tak nad společnostmi kontrolu, ale zejména jejich příjmy, prováděli a započítávali pohledávky společností tak, že JUDr. Ing. Jozef M. zadával konkrétně úlohy a určoval postupy, poskytoval finanční a materiální prostředky Dávidu B. a Ing. Patriku P., na základě čehož Dávid B. a Ing. Patrik P. realizovali plnění těchto jednotlivých úloh tak, že zfalšovali smlouvu mezi společností Horizont a nefunkční společností bez sídla a jednatele CAVALIER SALES LLC, 42C Reads Way, New

Castle, EURO-AMERICAN CORPORATE SERVICE, INC DE 19720-1649, USA o postoupení pohledávky vůči Slovenským telekomunikáciám, a.s. Bratislava, ve výši tehdejších 112.064.312.500,- Sk za 1,- Sk z 25. ledna 2002, zfalšovali smlouvu o zprostředkování této pohledávky mezi Horizontem a ve skutečnosti nečinnou společností Commodore Associates LLC, 42C Reads Way, New Castle, EURO-AMERICAN CORPORATE SERVICE, INC DE 19720-1649, USA z 19. září 2001 a fiktivní zprostředkovatelskou odměnu ve výši 600 miliónů Sk plnili zfalšovanými smlouvami o postoupení pohledávek z 25. ledna 2002 vůči společností:

- Biotika, a.s. Slovenská Lupča, IČO: 31561900, ve výši tehdejších 80 000 000 Sk,
- Concordia, spol. s.r.o. Bratislava, IČO: 17321573, ve výši tehdejších 24 160 100,80 Sk,
- Česká produkční 2000, a.s. Praha 1, IČO:25653431, ve výši tehdejších 140 875,920 Sk, která ani neexistovala,
- Cet 21, spol. s.r.o. Praha 10, IČO:45800456, ve výši tehdejších 10 916 130 Sk,
- Hummer Slovakia, spol. s.r.o. Bratislava, IČO:31733891, ve výši tehdejších 96 654 910,50 Sk a dalšími smlouvami o postoupení pohledávek vůči:
- TalaveranInvestmen LTD ve výši 5 000 000 USD v přepočtu podle smlouvy tehdejších 241 020 000 Sk,
- Mediaprint – Kappa, a.s. Bratislava, IČO:35792281, ve výši tehdejších 6 509 346,20 Sk;

a jejich započítáním se zprostředkovatelskou odměnou zfalšovanou dobodou, následně po předložení a zúčtování jako pravých smluv způsobili společností Horizont Slovakia, a.s., Kováčská 63, Košice, škodu ve výši nejméně 448 207 950 Sk (14 877 778,83 Eur) a následně JUDr. Ing. Jozef M. a Dávid B., po vzájemné dohodě, v úmyslu získat zbylou část finančních prostředků v hotovosti, dále jednali tím způsobem, že ve dnech 1. února 2002 až 3. února 2002 z iniciativy JUDr. Ing. Jozefa M. došlo k uzavření poboček obou společností BMG a Horizont v celé Slovenské republice, následně z nich zaměstnanci vyzvedli hotové finanční prostředky a soustředili je do centrály v Košicích pod klamavou informací o vykonání auditu, což realizoval Dávid B. a dne 5. února 2002 z vyzvednuté sumy tehdejších 53 295 156,86 Sk (1 769 075,11 Eur) převzal v Košicích tehdejších 40 000 000 Sk (1 327 756,76 Eur) s vystaveným pokladním dokladem č. 0200182 s uvedeným klamavým účelem platby, navýšení základního jmění dceřině společnosti Horizont Investment & Consulting, a. s. Bratislava, přičemž částku nepoužít na určený účel, dodatečně použití těchto finančních prostředků klamavě zdůvodňoval platbou a koupí součástek ke vyherním hracím automatům a dne 5. února 2002 v době okolo 18.00 hod. v sídle společnosti SIPOX HOLDING, a.s. na ulici Červeňová 28 v Bratislavě, v kanceláři generálního ředitele, takto vylákanou částku tehdejších 40 000 000 Sk (1 327 756,76 EUR) odevzdal v pěti bezpečnostních kufříčích JUDr. Ing. Jozefu M., který si ji přisvojil, ke škodě společnosti BMG Invest, s.r.o., Jižní třída 93, Košice a Horizont Slovakia, a.s., Kováčská 63, Košice,

kvalifikovaným jako pokračující trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 5 trestního zákona Slovenské republiky účinného do 31. 8. 2003,

a za uvedené trestné činy byl odsouzen mimo jiné **k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání devíti (9) let,**

přičemž jednání by podle českého trestního zákoníku mohlo být posouzeno jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku.

II. Podle § 306 odst. 1 za použití § 124 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se současně rozhoduje tak, že odsouzený JUDr. Ing. Jozef M. **vykoná trest odnětí svobody v trvání devíti (9) let** uložený mu rozsudkem Specializovaného trestního soudu v Pezinku, Slovenská republika, ze dne 21. 10. 2015, č. j. PK-1TS/8/2005-7017,

ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 29. 7. 2020, sp. zn. 3To/5/2018, v právní moci dne 29. 7. 2020, který byl uznán výrokem pod bodem I. tohoto rozsudku Městského soudu v Praze, a pro jeho výkon se podle § 124 odst. 4 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazuje do **věznic s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného Nejvyšším soudem Slovenské republiky ze dne 30. 7. 2020, sp. zn. 3 To/5/2018, bylo žádáno o předání JUDr. Ing. Jozefa M. do Slovenské republiky k výkonu trestu odnětí svobody v trvání 9 let nepodmíněně, který mu byl uložen rozsudkem Specializovaného trestního soudu v Pezinku, Slovenská republika, ze dne 21. 10. 2015, č. j. PK-1Tš/8/2005-7017, ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 29. 7. 2020, sp. zn. 3 To/5/2018, v právní moci dne 29. 7. 2020. Řízení o předání bylo vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. Nt 2040/2020. Městský soud v Praze rozhodl usnesením ze dne 30. 9. 2020 č.j. Nt 2040/2020-463 tak, že podle § 205 odst. 2 písm. b) zák. č. 104/2013 Sb. se Ing. JUDr. Jozef M., nar. xxx, nepředává k výkonu zbytku trestu odnětí svobody v trvání 2 308 dní do Slovenské republiky. Usnesení nabylo právní moci dne 27. 10. 2020, a to ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 10. 2020, č.j. 14 To 121/2020-516, kterým byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná zamítnuta. Městský soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že odsouzený, jako (mimo jiné) příslušník České republiky, před soudem do protokolu prohlásil, že se svým předáním k výkonu trestu odnětí svobody na území Slovenské republiky nesouhlasí. Městský soud současně v souladu s ust. § 205 odst. 2 písm. b) zákona č. 104/2013, o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen „z.m.j.s.“) předběžně posoudil podmínky pro uznání a výkon předmětného cizozemského rozsudku na území České republiky a dospěl k závěru, že tento odsuzující cizozemský rozsudek lze na území České republiky uznat a vykonat. Sám odsouzený s výkonem trestu v České republice vyslovil souhlas, výměra dosud nevykovaného trestu činí 2 308 dní, rozhodnutí bylo vydáno v přítomnosti odsouzeného, část řízení byl odsouzený ve vazbě. Vyhlášení usnesení odvolacího soudu sice přítomen nebyl, o jeho vyhlášení byl řádně vyrozuměn a veřejné zasedání bylo možné konat v jeho nepřítomnosti. Výkon trestu nebyl podle právního řádu České republiky promlčen (odsuzující rozsudek nabyl právní moci dne 29. 7. 2020), skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, neboť podle platného práva České republiky by bylo jednání odsouzeného kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody v sazbě 5 – 10 let.
2. Specializovaný trestní soud v Pezinku, Slovenská republika, vydal osvědčení, kterým žádal o uznání a výkon rozsudku v České republice, a to již dne 14. 8. 2020, tedy v přímé souvislosti se zadržením odsouzeného na evropský zatýkací rozkaz v České republice.
3. Z listinných materiálů zaslaných slovenskými orgány v rámci řízení o předání a z listin opatřených městským soudem v řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí, které byly v rámci veřejného zasedání provedeny, Městský soud v Praze zjistil, že odsouzený byl rozsudkem Specializovaného trestního soudu v Pezinku, Slovenská republika, ze dne 21. 10. 2015, č. j. PK1Tš/8/2005-7017, ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 29. 7. 2020, sp. zn. 3 To/5/2018, v právní moci dne 29. 7. 2020, shledán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 5 trestního zákona Slovenské republiky, pro který mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce devíti let. Řízení bylo vedeno v přítomnosti odsouzeného, část řízení byl odsouzený ve vazbě. Rozsudek I. stupně byl vyhlášen v přítomnosti

odsouzeného. Vyhlášení usnesení odvolacího soudu sice odsouzený přítomen nebyl, o konání veřejného zasedání byl řádně vyrozuměn a veřejné zasedání bylo možné konat v jeho nepřítomnosti. Veřejnému zasedání byl přítomen obhájce odsouzeného.

4. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze v písemném vyjádření učiněném podle § 304 odst. 2 z.m.j.s. uvedla, že jsou splněny všechny právní podmínky pro uznání rozsudku Slovenské republiky a jeho výkonu na území České republiky. Odsouzený se fakticky zdržoval na území České republiky, neboť zde pobýval v léčebných zařízeních. Svým pobytem na území České republiky se sice mohl vyhýbat výkonu trestu odnětí svobody ve Slovenské republice, přesto je tak splněna podmínka stanovená v § 299 odst. 1 z.m.j.s. Souhlasu odsouzeného podle § 300 odst. 1 z.m.j.s. není potřeba. Státní zástupkyně ve svém vyjádření neshledala ani jeden z důvodů pro neuznání podle § 305 odst. 1 z.m.j.s. Odsouzený sice nebyl přítomen odvolacímu řízení, ale k jeho nařízenému jednání byl řádně a včas předvolán. Také obdržel informaci, že soud může jednat a vynést rozhodnutí v jeho nepřítomnosti (rovněž např. rozsudek Soudního dvora Evropské unie, sp. zn. C-270/17 PPU Tadas Tupikas ze dne 10. 8. 2017). Jednání byl přítomen jeho obhájce. Proto zde platí výjimka dle § 305 odst. 3 písm. a) z.m.j.s. Co se týče druhu a výměry trestu podle § 306 odst. 1 a § 124 odst. 2 až 4 z.m.j.s. došla státní zástupkyně k závěru, že trest je co do druhu i výměry zcela slučitelný s právním řádem České republiky. Odsouzenému byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 9 let, v České republice by byl ohrožen trestem 5 – 10 let. Rovněž shledala důvody pro zařazení odsouzeného do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku, neboť odsouzenému byl uložen trest za zvláště závažný zločin podle § 14 odst. 3 tr. zákoníku v délce devíti let.
5. Odsouzený ve veřejném zasedání uvedl, že by chtěl být souzený podle českého práva, že nedostal předvolání k Nejvyššímu soudu, že nedal advokátovi plnou moc k zastupování, že prokurátor je psychopat. Proti rozsudku podal dovolání a ústavní stížnost a věří, že rozsudek bude Nejvyšším soudem SR a Ústavním soudem SR zrušen.
6. Obhájce odsouzeného ve svém vyjádření uvedla, že proti odsouzenému bylo vedeno řízení podle trestního řádu Slovenské republiky účinného do 31. 12. 2005. Státní zástupkyně ve vyjádření uvedla, že odsouzený byl řádně předvolán a upozorněn, že jednání odvolacího soudu se může konat i bez jeho přítomnosti. Odsouzený sice byl předvolán, ale na špatném formuláři - podle nového trestního řádu. V tomto předvolání podle nového trestního řádu je uvedeno, že přítomnost obžalovaného není u veřejného zasedání nutná. Podle starého trestního řádu ale nebylo možné, aby bylo konáno bez jeho přítomnosti. V osvědčení k uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí je uvedeno, že se odsouzený zúčastnil jednání. Naopak v Evropském zatýkacím rozkaze je uvedeno, že se jednání nezúčastnil. Tento rozpor by měl být odstraněn. Vrchní soud konstatoval, že není možné, aby byl předáván podle jiného paragrafu. Rozsudek by neměl být uznán, neboť odsouzený nebyl přítomen vyhlášení rozsudku, což zakazují i evropské předpisy. Dále obhájce namítla, že trestnost činu byla podle českého práva promlčena. Současně pokud by bylo vedeno řízení v České republice, vztahovala by se na odsouzeného amnestie. Obhájce dále poukázala na to, že žádost byla zaslána v době, kdy ještě rozsudek neexistoval (nebyl vyhotoven a doručen), v čemž spatřuje nestandardní postup. Není důvod, aby odsouzený byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, a to s ohledem na věk, skutečnost, že je prvotrestaný a k výkonu trestu se přistupuje až po 19 letech po spáchání trestného činu. Proto obhájce navrhl, aby předmětný cizozemský rozsudek nebyl na území České republiky uznán.
7. Městský soud v Praze provedl v rámci veřejného zasedání listinné důkazy, přihlédl ke stanovisku odsouzeného a dospěl k závěru, že jsou splněny zákonné podmínky pro rozhodnutí o uznání a výkonu rozsudku Specializovaného trestního soudu v Pezinku, Slovenská republika, ze dne 21. 10. 2015, č. j. PK-1Tš/8/2005-7017, ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze

dne 29. 7. 2020, sp. zn. 3 To/5/2018, v právní moci dne 29. 7. 2020, neboť se jedná o cizozemské rozhodnutí, které lze uznat a vykonat podle § 298 a násl. z.m.j.s. Z obsahu evidence rejstříku trestů, z osvědčení a z předmětného cizozemského rozsudku se městský soud přesvědčil, že jsou splněny podmínky pro převzetí cizozemského rozhodnutí uvedené v § 299 z.m.j.s. při splnění podmínek uvedených v § 300 odst. 1 z.m.j.s. za účelem jeho uznání a výkonu. Odsouzený

je občanem České republiky (též Slovenské republiky) a má na území České republiky obvyklé bydliště, přičemž současně převzetí citovaného rozsudku do České republiky považuje městský soud v daném případě za vhodné a důvodné s ohledem na stanovisko odsouzeného, který v rámci řízení o předání (Nt 2040/2020) vyslovil souhlas s výkonem trestu odnětí svobody v České republice. Podmínky pro převzetí rozhodnutí jsou splněny i v případě, že odsouzený nesouhlasí s převzetím cizozemského rozhodnutí a jeho uznáním a výkonu v České republice, jak je navrhováno obhájkyň odsouzeného (ten se v rámci veřejného zasedání v tomto směru výslovně nevyjádřil), neboť souhlasu není ve smyslu § 300 odst. 1 písm. a) z.m.j.s. z důvodu uvedeného v § 299 odst. 1 písm. a) z.m.j.s. třeba (je státním občanem České republiky a má na jejím území obvyklé bydliště). Významné je i to, že shora citovanými usneseními bylo pravomocně rozhodnuto o nepředání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody do Slovenské republiky z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. b) z.m.j.s.

8. Městský soud dále konstatuje, že nezjistil důvody pro neuznání předmětného cizozemského rozhodnutí ohledně odsouzeného smyslu § 305 odst. 1 z.m.j.s. Uznávaný rozsudek je konečný (pravomocný). Uznání a výkon není v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté. Odsouzený nepožívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňat z pravomoci orgánů činných v trestním řízení. Vzhledem k věku odsouzeného by byl trestně odpovědný za trestný čin též podle práva České republiky. Výměra dosud nevykonaného trestu v době doručení předmětného cizozemského rozsudku činila více než 6 měsíců (odsouzenému zbývá vykonat 2 308 dní). Výkon trestu nebyl podle právního řádu České republiky promlčen (rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 7. 2020). Skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, neboť podle platného práva České republiky by bylo jednání odsouzeného možno kvalifikovat jako zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku. Odsouzený svým jednáním způsobil škodu velkého rozsahu podle § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku. Usnesení odvolacího soudu sice skutečně bylo vyhlášeno v nepřítomnosti odsouzeného. Jak ale bylo doloženo Nejvyšším soudem Slovenské republiky, přípisem ze dne 28. 8. 2020, vyrozumění o konání veřejného zasedání (dne 29. 7. 2020) odsouzený převzal dne 9. 7. 2020 v nemocnici Šumperk, Česká republika. Takový postup je naprosto v souladu s ust. § 305 odst. 3 písm. a) z.m.j.s., které uvádí, že rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když bylo rozhodnutí vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči které směřuje, pokud byla osoba včas předvolána a o plánovaném jednání věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti. Tyto podmínky byly splněny.
9. Jako nedůvodnou tak shledal městský soud námitku odsouzeného, že nebylo možné konat veřejné zasedání o odvolání bez účasti odsouzeného. Obhájkyň do spisu založila některá ustanovení slovenského trestního řádu účinného do dne 31. 12. 2005 na území Slovenské republiky. S tímto předpisem je zdejší soud dobře obeznámen. Uvedla ustanovení § 202 odst. 3 trestního řádu, podle kterého hlavní líčení nelze konat v nepřítomnosti obžalovaného (mimo jiné) pokud, je projednáván trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí převyšující 5 let. Tento odstavec je uveden ve vyrozumění o konání veřejného zasedání u Nejvyššího soudu Slovenské republiky. Současně je zde ale uvedeno, a to na prvním místě, že přítomnost obžalovaného na veřejném zasedání není nutná. Ačkoli je bezpochyby pravdou, že volba těchto dvou protichůdných vět je nešťastná, je zřejmé, že ust. § 202 odst. 3 trestního řádu je zejména ve vztahu k hlavnímu

líčení. Odsouzený byl přitom tímto vyrozuměním uvědomován o konání veřejného zasedání, nikoli hlavního líčení. Ustanovení zákona o jednání u odvolacího soudu potom žádnou povinnost účasti odsouzeného nezakládá. Pokud tedy obhájkyň uvádí, že pokud je špatné poučení, je třeba vycházet ze zákonného ustanovení, zákon žádný takový postup, aby musel být obžalovaný přítomen veřejného zasedání o odvolání, nevyžaduje. Otázkou přítomnosti odsouzeného u veřejného zasedání se rovněž podrobně zabýval odvolací Nejvyšší soud Slovenské republiky. Odsouzený v té době nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody ani ve vazbě. Ve vyrozumění o konání odvolacího veřejného zasedání byl poučen i o tom, že jeho osobní účast na zasedání není nutná. Podle ust. § 234 trestního řádu Slovenské republiky není zmíněna účast obžalovaného na jednání. Proto je veřejné zasedání možné konat i bez účasti obžalovaného. Pokud se obžalovaný k veřejnému zasedání nedostaví a svou neúčast řádně neomluví, potom není možné vyvodit závěr, že by byla porušena ustanovení o jeho přítomnosti na veřejném zasedání. Je zde třeba připomenout, že jednání byl po celou dobu přítomen obhájce odsouzeného. Je přitom irelevantní, zda odsouzený udělil obhájci plnou moc či zda tento mu byl ustanoven opatřením soudu z důvodu nutné obhajoby. U slovenského odvolacího soudu neobstála ani námitka obhájce M., že M. převzal vyrozumění v nemocnici. Z obsahu listinných důkazů, kterými městský soud provedl důkaz, je přitom zřejmé, že odsouzený převzal vyrozumění o konání veřejného zasedání u Nejvyššího soudu Slovenské republiky nařízeného na

29. 7. 2020 dne 9. 7. 2020, přičemž z nemocnice byl propuštěn v dobrém zdravotním stavu dne 10. 7. 2020, a proto se mohl veřejného odvolacího zasedání zúčastnit, což neučinil a svoji nepřítomnost neomluvil. Zdejší soud proto nemá důvodu zpochybňovat konání veřejného zasedání v nepřítomnosti odsouzeného. Obhajoba k tomu konečně namítá, že nebyly splněny podmínky k uznání rozhodnutí dle evropských předpisů. Článek 9 písm. i rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV vysloveně uvádí výjimku, která se uplatní v řízení vedeném v nepřítomnosti odsouzené osoby. Česká republika toto rámcové rozhodnutí řádně implementovala a právě na základě rámcového rozhodnutí se výjimka zrcadlí i v zákonné úpravě českého práva – v § 305 odst. 3 z.m.j.s. Zdejší soud při rozhodování o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí neaplikuje rámcové rozhodnutí, ale úpravu českého práva. Ani tato námitka tak není důvodná.

10. K námitce obhájkyň vznesené u veřejného zasedání, že existuje rozpor mezi osvědčením podle čl. 4 rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV a formulářem o Evropském zatýkacím rozkazu, ohledně přítomnosti odsouzeného u jednání, při kterém byl vynesena rozsudek, městský soud konstatuje, že v obou formulářích je konkrétně shodně uvedeno – v osvědčení bod i) 1. „Ne, nebyl.“ a ve formuláři EZR bod d) 2. rovněž uvedeno Ne, osoba se nezúčastnila jednání, které vedlo k vydání rozhodnutí. Zdejší soud ani v tomto bodě žádný rozpor neshledal a tedy ani důvod pro případné doplnění dokazování v tomto směru. Lze jen dodat, že odsouzený se osobně účastnil hlavního líčení u soudu prvního stupně, ve kterém byl vyhlášen odsuzující rozsudek (odsouzený byl též opakovaně ve vazbě).
11. Odsouzený u veřejného zasedání opět namítal promlčení trestní odpovědnosti. Touto otázkou se zabýval zdejší soud již v usnesení ze dne 30. září 2020, č. j. Nt 2040/2020-463 a podrobněji Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 27. 10. 2020, sp. zn. 14 To 121/2020. Podle § 205 odst. 2 písm. f) z.m.j.s. jestliže se rozhoduje o předání k výkonu trestu odnětí svobody, soud zkoumá pouze to, zda nedošlo k promlčení výkonu trestu z pohledu trestního zákona České republiky. Podobně z.m.j.s. uvádí v § 305 odst. 1 písm. h) i u podmínek, za nichž se rozhoduje o uznání a výkonu rozsudku, který uvádí, že výkon trestu uloženého zahraničním rozhodnutím se neuzná, pokud by byl podle právního řádu České republiky promlčen. O případném promlčení trestní odpovědnosti zákon nic neuvádí. Stejně tak o promlčení trestní odpovědnosti nic neuvádí ani rámcové rozhodnutí 2008/909/SVV (viz čl. 9 odst. 1 písm. e). Zdejší soud souhlasí se závěrem Vrchního soudu v Praze uvedenou v bodě 19. Usnesení ze dne 27. 10. 2020, sp. zn. 14 To 121/2020, že pokud by byl

uplatňován výklad obhajoby, že v případě řízení o předání k výkonu trestu odnětí svobody je třeba zkoumat, zda promlčení se nevztahuje jak na zánik trestní odpovědnosti, tak na výkon uloženého trestu a k eliminaci zmíněné překážky se vyžaduje negativní odpověď ohledně promlčení v obou případech, pak by vznikaly nelogické situace v závislosti na tom, co je předmětem žádosti jiného členského státu. Pokud by se jiný členský stát domáhal vydání českého občana k výkonu trestu odnětí svobody a podle českého trestního zákona by odsuzující rozsudek byl vyhlášen po uplynutí promlčecí lhůty a zániku trestní odpovědnosti, soud by měl podle vyžádaného rozhodnout o nepředání. Pokud by předmětem žádosti bylo uznání a výkon cizozemského soudního rozhodnutí, pak by se soud otázkou promlčení trestní odpovědnosti podle českého trestního zákona nezabýval a zaměřil by se pouze na to, zda nedošlo k promlčení výkonu uloženého trestu. Zdejší soud zde proto zkoumal, zda byl promlčen výkon trestu uložený slovenskými orgány podle českého trestního zákoníku a došel k závěru, že vzhledem k vyhlášení konečného rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 29. 7. 2020, nedošlo. Odsouzenému byl toho dne uložen trest odnětí svobody v délce 9 let. K promlčení výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu § 94 tr. zákoníku nedošlo, neboť promlčecí doba výkonu trestu počala běžet právě 29. 7. 2020 a dle § 94 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku činí deset let (a dne 30. 7. 2020 byl vydán Evropský zatýkácí rozkaz k předání k výkonu trestu odnětí svobody). Ani tato námitka tak není důvodná.

12. Po zvážení všech shora uvedených skutečností dospěl městský soud k závěru, že nic nebrání tomu, aby postupoval v souladu s ustanovením § 306 odst. 1 z.m.j.s., kterým bylo implementováno rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. 11. 2008, vyhověl žádosti Specializovaného trestního soudu v Pezinku, Slovenská republika, a rozhodl o uznání shora citovaného cizozemského rozhodnutí na území České republiky (výrok I. rozsudku).
13. Městský soud současně výrokem pod bodem II. rozhodl podle § 306 odst. 1 za použití § 124 odst. 2 z.m.j.s. o výkonu trestu tak, že odsouzený M. z uznaného cizozemského rozsudku vykoná na území České republiky trest odnětí svobody ve výměře 9 let, pro jehož výkon jej zařadil podle § 306 odst. 1 ve spojení s § 124 odst. 4 z.m.j.s. a § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Městský soud odkazuje v této souvislosti na článek 17 odst. 1 shora citovaného rámcového rozhodnutí Rady, podle kterého se řídí výkon trestu právem vykonávajícího státu (v daném případě České republiky), včetně důvodů pro předčasné nebo podmíněné propuštění. Z informací poskytnutých slovenskými orgány bylo zjištěno, že odsouzený M. z uloženého trestu dosud nic nevykonával, ale byl omezen na osobní svobodě vazbou, a to v období od 21. 10. 2002 do 21. 6. 2003, od 27. 6. 2003 do 30. 6. 2003, od 3. 7. 2003 do 4. 8. 2004, od 30. 11. 2006 do 25. 10. 2007 a od 17. 6. 2020 do 19. 6. 2020. Vzhledem k věku odsouzeného, k jeho předchozí beztrestnosti, dále ke skutečnosti, že se jedná o trestný čin, který byl spáchán v roce 2002 a vzhledem ke zdravotnímu stavu odsouzeného rozhodl zdejší soud tak, že existují důvody pro zařazení odsouzeného do jiného typu věznice, než kam by měl být pachatel zvláště závažného zločinu, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v délce 9 let § 56 odst. 2 tr. zákoníku obvykle zařazen. Zařazení odsouzeného do věznice se zvýšenou ostrahou jak předpokládá § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku by právě vzhledem k jeho dosavadní bezúhonnosti, k jeho věku a zdravotnímu stavu a k délce řízení bylo nepřiměřeně přísné. Proto zdejší soud rozhodl o zařazení odsouzeného pro výkon trestu do věznice s ostrahou, tedy mírnějšího typu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat **odvolání** do **osmi** dnů ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak,

aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Praha dne 17. prosince 2020

JUDr. Vladana Woratschová v. r.

předsedkyně senátu